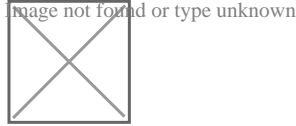

Διονύσιος Δημητρίου: Ο τελευταίος Μητροπολίτης Κυνουρίας (1812-1852)

[/ Συναξαριακές Μορφές](#)

Διονύσιος, Μητροπολίτης Ρέοντος και Πραστού, 1812-1852. Κατά την μαρτυρίαν του σοφού Κωνσταντίνου Οικονόμου τού εξ Οικονόμων γεννήθηκε εκ γονέων Θεσσαλών εν Κωνσταντινουπόλει την 3ην Οκτωβρίου του έτους 1787. Εισήλθεν από νεαρής ηλικίας εις τας τάξεις του ιερού Κλήρου και υπό του Πατριάρχου Καλλινίκου του Ε΄ (α΄ 1801-1806, β΄ 1808) ανεδείχθη Μέγας Πρωτοσύγκελλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Υπό δε του Πατριάρχου Ιερεμίου του Δ΄ (1809-1813) το έτος 1812 εξελέγη Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Ρέοντος και Πραστού (Κυνουρίας).

Ο Διονύσιος ήτο ανήρ με φωτεινήν διάνοιαν, έμπειρος και δραστήριος. Προεπαναστατικώς προετοίμασε τον λαό τής Επαρχίας του, αλλά και της Πελοποννήσου εν γένει, για τον μεγάλο του Γένους αγώνα. Κατά δε τούς χρόνους της Επανάστασεως απεστάλη υπό των Ελλήνων πρέσβυς εις την Κυβέρνηση της Επτανήσου, επιστρέψας εκ της αποστολής του ταύτης, έλαβε ενεργό μέρος εις τον αγώνα του Έθνους, παρευρέθη εις τας Εθνικάς Συνελεύσεις και προσέφερε τας πολυτίμους υπηρεσίας του εν αυταίς.

Αντέδρασε και αγωνίσθηκε μετά πείσματος κατά των απόψεων του Φαρμακίδου και της Αντιβασιλείας περί της ανακηρύξεως του Αυτοκεφάλου της Εκκλησίας του Βασιλείου της Ελλάδος και του χωρισμού της από του Οικουμενικού Πατριαρχείου και δια τούτο εσυκοφαντήθη, κατετρέχθη και ποικίλους υπέστη διωγμούς.

Διετέλεσε επί μίαν πενταετίαν (1853-1840) Πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και ακολούθως Σύμβουλος αυτής μέχρι της εις Κύριον εκδημίας του. Απεβίωσε εν Αθήναις την 21ην Ιανουαρίου 1852 και εκηδεύθη δαπάναις της Κυβερνήσεως εν τη Ιερά Μονή Πετράκη.